

1839 gaaer ud paa at udvide denne Forpligtelse til Børnets 14de Aar, men, idet Placaten saaledes udvider Forpligtelsen, henviser den tillige til de ældre angaaende denne Gjenstand gjældende Bestemmelser. Lagthinget har nu bemærket, at det ikke turde tilraade Udvidelsen af Plac. af 1839 til Færøerne, uden at hine ældre Bestemmelser bleve tagne under Revision. Til en saadan Revision har man imidlertid ikke fundet nogen Anledning, og derfor har der Intet kunnet foretages, for at bewirke en Udvidelse af Placaten af 1839. Imidlertid maa jeg bemærke, at jeg anseer det rigtigt, at den Bestemmelse, som indeholdes i Placaten af 6te Decbr. 1839, udvides til Færøerne. Forsaavidt Lagthinget har savnet Oplysninger om de ældre Bestemmelser, vilde disse let kunne være givne af Amtmanden, eller Medlemmerne af Lagthinget kunde, efter Thingets Opløsning, selv have forskaffet sig disse. Dersom imidlertid Hindringen for at andrage paa Udvidelsen af Placaten af 1839 alene hidrører fra, at man har savnet Oplysning om de i Placaten citerede ældre Bestemmelser, vil det Forøvede herom jo kunne meddeles det næste Lagthing.

Den 3die Anordning er Forordningen af 10de Januar 1840, angaaende Journalføring ombord i de danske Skibe. Lagthinget har troet, at denne Forordning ikke burde udvides til Færøerne, da den let kunde give Anledning til at antage, at den skulde anvendes paa Farter mellem Færøerne indbyrdes, og har dertil føiet den Bemærkning, at „det ikke vil foregribe en fremtidig Ordning under friere Forhold“. Jeg skal i den Anledning først bemærke, at jeg troer, at det vilde være en urigtig Anvendelse af Forordningen, dersom man vilde anvende den paa Farten mellem Færøerne indbyrdes, og dernæst, forsaavidt der er henvist til „en Ordning under friere Forhold“, gjøre opmærksom paa, at jeg har tænkt mig, at der her ved sigtedes til Monopolhandelens Ophæ-

velse. Naar Monopolhandelen bliver hævet, vil det imidlertid være særdeles vigtigt, at Anordningen om Logbøger gjøres gjældende paa Færøerne; thi, ligesom Skipperne, som reise herfra til Færøerne, skulle føre Logbøger, saaledes maa det Samme blive Tilfældet, naar der skeer Fart fra Færøerne hertil; saalange Forholdene ere saaledes som for Diebliffet, vil en Udvidelse af den nævnte Forordning imidlertid være uden Interesse for Færøerne, og jeg skulde derfor ogsaa troe, at man, saaledes som jeg antager tilstgjet ved Lagthingets Betænkning, gjerne kan udsætte Forhandlingerne om denne Sag, indtil Monopolhandelen er hævet.

Den 4de Anordning er Loven af 14de Juni 1850 om Politiefagers og Brandretsfagers Behandling og om Appel af disse. Den nævnte Anordning gaaer i det Væsentlige ud paa at ophæve de forrige Overpolitieretter og henlægge Appellen af Politierets-Sager til Overretterne. Naar Loven bliver udvidet til Færøerne, vil altsaa Overpolitieretten paa disse Der falde bort. — Lagthinget har erkendt, at Bestemmelsen forsaavidt kunde være onskelig, som derved den ved Grundloven tilstgtede Adskillelse mellem Retspleien og Administrationen indtraadte, men har troet paa Grund af de Besværligheder, som vilde være forbundne med Appel af Politiefager fra Færøerne til Lands-Overretten her i Kjøbenhavn, for Tiden ikke at burde andrage paa Lovens Udvidelse, idet Lagthinget har antaget, at man maatte vente, indtil „en til Forholdene svarende Omorganisation var foregaaet“.

Rettelse.

Nr. 35, Sp. 520, Lin. 23. staar: „forkastedes“ skal være: „vedtaget“.